

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Fra forårskurset (Foto: Bertel 10b.)

NUMMER 4 · MAJ 1987 · ÅRGANG 79

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Når du ser en dråbe glimte
til dig fra et dugvådt spind,
ser du mer end selve dråben,
hvis du har et åbent sind.
På en tråd, der er så spinkel,
at den brister for et strå,
kan den bære hele solen,
hele himlens dybe blå.

Når du ser små dråber falde
ned i døbefontens fad,
ser du mer end selve vandet,
du ser to, som følges ad.
For de dråber bærer løfter
om en fremtid nær ved Gud,
båret frem til tro og glæde,
indtil livets lys går ud.

Alle dråber søger sammen
til et væld af lys og vand,
strømmer frem mod større sunde,
havet bruser mod hver strand.
Også vi skal sammen søge
frem imod Guds riges kyst,
spejle solens morgenrøde,
når den stiger op i øst.

Holger Lissner

Hvad er Helligånden?

Se sangen »Når du ser en dråbe glimte«. I den sang står der i vers 2 noget om dåben. Dåben er mere end selve vandet, det er en begyndelse på et liv i følgeskab med Gud. Man kan sige, at dåben er en indvielse.

Jeg vil i aften fortælle om Helligåndens dåb og den kraft, som vi får i dåben.

For mange af os er Helligånden sikkert et mystisk begreb. Vi har tit hørt om Treenigheden, der består af Faderen, Sønnen og Helligånden. Når vi snakker om Treenigheden, siger vi: »Ja, Faderen det er Gud og Sønnen, det er Jesus, men Helligånden, hvad er det?« Jeg vidste heller ikke, hvad Helligånden var, indtil for nogle måneder siden. Nu ved jeg det, derfor skal I også vide det.

Lad os se lidt på Apostlenes Gerninger i (kap. 2, vers 38) står der: Peter sagde til dem: »Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave«. Det vidste også Johannes, som gik ved Jordanfloden og døbte alle, der kom til ham. Han siger i (Markusev. kap. 1, vers 7): »Efter mig kommer han, som er stærkere end jeg«. Videre i vers 8 står der: »Jeg har døbt jer med vand, men han skal døbe jer med Helligånd«. Jo, Jesus døbte med Helligånd, og han gør det stadig.

Efter opstandelsen, da Jesus åbenbarede sig for disciplene, sagde han: »Fred være med eder! ligesom Faderen har udsendt mig, således sender jeg også jer«. Og da han havde sagt det, åndede han på dem og sagde til dem: »Modtag Helligånden!« (Joh. kap. 20, v. 21-22). Jesus vil også, at vi skal modtage Helligånden, hvis vi bare selv ønsker det. Han siger: »Men når Helligånden kommer over jer, skal I få kraft; og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria, ja, indtil jordens ende« (Ap. G. kap. 1, v. 8).

Helligånden er til for at hjælpe os med at forkynde til tro på Gud og Jesus, til at elske vores næste. Ja, Helligånden er til for at hjælpe os med livet. Vi kan altid selv bede om hjælp og styrke, men Helligånden ved allerbedst, hvad der er godt for os, derfor kan vi trygt lade den bede for os (Rom. kap. 8, v. 26).

Ligeledes kommer Ånden os til hjælp i vor magtesløshed; thi hvad vi rettelig bør bede om, forstår vi ikke, men Ånden selv går i forbøn for os med udsigelige sukke.

Men, vi kan bede for andre, at de må få Helligånden, at de må leve trygt og godt i fællesskab med Gud (Ap. G. kap. 8, v. 15). Som David skrev i (Sl. 37, v. 4): »da skal du have din fryd i Herren, og han skal give dig, hvad dit hjerte attrår«.

Selv om det ikke er pinse nu, så burde det egentlig være pinse for os altid. Den glæde over Helligåndens indtog hos disciplene i de første pinsedage her på jorden, skal fylde os alle til evig tid.

Jeg læste for et stykke tid siden en bog. Den hed: Sig altid tak. Det var en amerikansk feltpræst, der havde skrevet den. Han belyste mange ting bl.a. Helligåndens dåb. Han havde i sin tid følt sig modløs og uden nogen som helst kraft til at forkynde og omvende andre mennesker. Efterhånden havde han prøvet gennem mange ting at få kraften tilbage og at få en nøgle eller et kodeord til livets gåde. En dag var der så et venligt menneske, som indbød ham til at tage med til et sted, han kendte. Der mødte de en kvinde, som ville hjælpe præsten med hans problemer. Hun bad for, at han måtte modtage Helligånden, og han gjorde det. Den dag følte han sig som et genfødt menneske, og siden har han kunnet forkynde som Gud vil, og ikke som han selv vil. Han har også selv bedt for at andre skulle modtage Helligånden, og af erfaring ved han, at det er de færreste, der føler noget i det øjeblik, de bliver døbt.

Han begrundet det med, at vi lever livet for meget på følelser. Vi bliver ikke overbevist om en forandring i vort indre, uden at vi forlanger

at få en speciel følelse. Det er meget forkert, da vi burde tro så meget på Gud, at vi uden videre ville være sikre på at være fyldt med Helligånden, allerede første gang vi beder om det. *For det er nemlig tilfældet!* Vi ved jo, at Gud altid hører vores bøn, og han vil altid opfylde vore ønsker, hvis han mener, at det er til vort eget bedste. *Derfor:* ønsker du Helligåndens dåb så inderligt af hjertet, så bed Gud om at blive renset og fyldt med dens kraft. Du kan trygt stole på, at det er sket i samme øjeblik, du beder, thi Gud ved, hvad du beder om, før du åbner munden.

Du vil så senere mærke en forandring i dit indre, det er Helligånden, der virker i dig, og du bliver fyldt af en glæde, som aldrig vil forlade dig.

Helligånden er vor talsmand, der står i stedet for Jesus, og det har den gjort siden den dag, Jesus fór op til sin Fader. Helligånden er Guds egen kraft, som virker igennem os. Altså Helligånden er en gave fra Gud.

Lad os bede:

Vor kære Gud og Fader,
lad Helligånden råde i os,
så vi gør din vilje
og leder andre mennesker til dig.
At de også må blive
fyldt af Helligånden.
Lad en evig glæde
opfylde vore sind
i tro på dig.
Det beder vi om
i Jesu navn.
Hør os
når vi nu beder
den bøn,
som Jesus lærte os:
Fadervor ...

Annette Christensen, 9.a.

Hjemme fra skolen

Kom, Gud Helligånd,
sæt kirken her i brand,
og slå ned som lynet
i det tørre land.
Nedbrænd de strukturer,
der ikke mer gør gavn
her i vores kirke.
Kom i Jesu navn!

Alt hvad der gror mos på
i vores kristne arv,
som vi stædigt værner,
ud af kirken jag!
Lad en ny vind blæse,
for nøden er enorm.
Lær du os at elske,
tag du os med storm!

Stands al kraftløs tale,
rutinen fra i går.
Læg os ord på læben,
mennesker forstår.
Nedriv alt, der skiller,
ja, kom og vis, at du
sprænger alle grænser:
det er pinse nu!

Fred Kaan

Fader, du har skabt mig,
livet mit, jeg gi'r dig.
Tag mig, brug mig.

Jesus, du har frelst mig,
livet mit, jeg gi'r dig.
Tag mig, brug mig.

Helligånd, kom styrk mig,
livet mit, jeg gi'r dig.
Tag mig, brug mig.

Ukendt oprindelse

Kom, maj du søde milde!
gør skoven atter grøn,
og lad ved bæk og kilde,
violen blomstre skøn.
Hvor ville jeg dog gerne,
at jeg igen den så!
Ak, kære maj! hvor gerne
igen i marken gå.

(C. A. Overbeck)

Ja, foråret er en dejlig tid. Efter vinterens kulde og mørke længes vi efter solens varme og efter skabningsunderet, som gentager sig hvert forår, når blomster, træer og buske igen får liv. – Og der er ingen tvivl nu – endelig har foråret meldt sin ankomst: viben og lærken høres igen, og landmændene er i fuld sving i markerne.

På skolen har der været mange arrangementer i den sidste måned. Mandag 30. marts havde KFUM og K sekretærer stabsmøde på vores skole, og om aftenen fik eleverne glæde af dette besøg: sekretærerne underholdt med sketches, sang og spil.

Fra den 6. til den 12. april havde vi traditionen tro forårskursus på skolen. Kurset var atter i år fuldttegnet og bød på mange forskellige oplevelser som f.eks. foredrag, andagter, udflugt, kreativitet samt underholdning ved kursister og skolens elever. I samme periode boede vore 10. klasses elever på skolen, mens de var i erhvervspraktik i området. For både kursister og elever giver samværet mange muntre og givende stunder, som begge parter nyder! – Hvad erhvervspraktikken angår, er det en spændende, men også anstrengende tid for eleverne. Nogle må op meget tidligt for at møde i et bageri, andre kommer sent hjem fra

Fra förårskurset (Foto: Bertel 10b.)

»10.a underholder kursisterne«. (Foto: Bertel 10b.)

»10.a underholder forårskursisterne«. (Foto: Bertel 10b.)

arbejde på plejehjem eller restaurant, nogle bliver bekræftet i deres valg af erhverv, og andre opdager, at det valgte erhverv slet ikke er, hvad de havde forventet. Men karakteristisk er det, at alle, især de første dage, er trætte efter de mange nye indtryk – og ganske frivilligt går tidligt i seng!

8. kl. og tre lærere var i denne periode på skitur i Norge – en vellykket tur med en masse motion og ømme muskler. Indkvarteringen fandt sted i »Ringkollskapellet« 10 km øst for Hönefoss. Kapellet er en kombination af kirke, cafeteria, weekendhytte og varmestue. Der var en god stemning på turen, og eleverne nød de opgaver, der var med vaffelbaking m.v. til salg i varmestuen. – Alt i alt en succes, som egner sig til gentagelse.

De 3 9. klasser og 6 lærere rejste sydpå til

Köln, Luxembourg, Trier, Bremen og Hamburg. Især i Trier mødte vi foråret, og det nød vi alle. Eleverne sled ihærdigt med notater til turrapporten og var flittige til at samle souvenirs i form af gratis brochurer fra seværdighederne, karamelpapir i kæmpeudvalg samt dyrt indkøbt toiletpapir og sæbe fra rastepladserne ved autobanen gennem Tyskland. Torsdag aften stod eleverne for programmet, og såvel underholdningen som afslutningen (se andetsteds i bladet) var særdeles vellykkede.

Efter påskeferien har vi 2 uger før de skriftlige prøver, og så er skoleåret nær sin slutning. Men inden da har vi 2 store arrangementer at se frem til: elevstævnet den 23.-24. maj og forældredagen på Kristi Himmelfartsdag.

Jette Trelborg

VOR VERDEN BLEV SKABT SOM ET UNDER

En salme

Mel.: Den yndigste rose er funden

Vor verden blev skabt som et under,
og skabelsen Gud selv begrunder,
at se det og prise det nøje
der valgte Gud menneskets øje.

Men stemmer de hørtes i mørket,
og synden og døden blev dyrket,
selv kærlighedsånden man håned'
som fredløs, den blev ikke skånet.

Man spurgte og spurgte hinanden
med spørgsmål, som kom fra forstanden:
»Hvor findes det hjerte, der giver
og menneskelivet opliver?«

Sin klage mod Gud man nu vendte,
og svaret tilbage han sendte,
med menneskesønnen på jorden
blev natten igen til en morgen.

For han gik nu livet til ende
og opstod for alting at vende,
et svar på et spørgsmål blev givet,
der findes et liv efter livet.

Det lød som et ekko i tiden,
men snart endte troen i striden,
men ordet fra Kristus det bærer,
Guds søn han for evigt vil være.

Igen og igen skal det høres,
for tanker hos mennesker sløres,
vi ser ikke fjender med pile
men tror, det er evighedshvile.

Men der, hvor vor Jesus kan tale,
der driver han folk ud af dvale,
i ord og i gerning han tænder
et lys, som for aldrig nedbrænder.

Helle Esbo

Tanker omkring et ophold på Nr. Nissum Højskole,

vinteren 1901-1902

Lad mig sige det straks. Det følgende er ikke en autentisk beskrivelse af et højskoleophold for 85 år siden. Det er blot nogle tanker, fremkaldt af tre ting med relation til Nr. Nissum Højskole vinteren 1901-02, da min fader, Christen Abildtrup (Christensen), var elev på skolen.

De tre ting: En rejsekiste, et elevbillede og en poesibog.

Sommeren 1939 var jeg selv elev på Nr. Nissum Højskole og Efterskole, i efterskoleklassen, og jeg husker tydeligt nogle af de tanker og følelser, der fyldte mig i forbindelse med dette ophold.

Ved at betragte min faders ejendele stiller jeg uvilkårligt spørgsmålet: Hvordan oplevede han højskoletiden? Har han haft nogle af de samme tanker og følelser, som jeg havde?

Mine forventninger var på forhånd meget store. Jeg glædede mig meget til igen at skulle »sidde på skolebænken«. Denne glæde var vist større end forventningerne til samværet med de andre unge piger, hvilket havde en naturlig årsag: Jeg var en genert og noget sky bondepige, der befandt sig bedst i en lille gruppe eller helt alene. Den 3. maj 1939 står for mig som en dag fuld af solskin, både i naturen og i mit sind.

Havde min fader mon også haft det sådan?

Højskolen var et enestående tilbud til hans generation, og specielt til landboudommen, med henblik på boglig dygtiggørelse og udvidelse af horisonten. Da fader var en meget »vågen« mand, har hans forventninger sikkert været mindst lige så store som mine.

Rejsekisten blev lavet til ham til denne, så vidt jeg ved, hans første rejse hjemmefra. Jeg kan forestille mig hans stilfærdige glæde, da snedkeren afleverede den. Og jeg kan forestil-

le mig alle de forventninger, der blev lagt i den sammen med tøj, bøger og skrivesager.

Sommeren 1939 blev for mig en dejlig tid. Jeg var mest glad for de boglige fag, især dansk, litteratur, historie og religion. Håndarbejdstimerne kunne gå an; men jeg nåede aldrig at få syet eller broderet så meget og så fine ting som de andre. Skolekøkkenet var jeg nærmest lidt bange for; jeg følte mig så »tung og klodset«. Samværet med kammeraterne hjalp mig til at overvinde noget af min generthed. Da de tre måneder var gået, var det med oprigtig sorg, at jeg tog afsked med kammeraterne og med forstanderparret og lærerstaben, som have givet mig fantastisk meget på mange måder.

Hvordan havde min fader oplevet højskoletiden?

Jeg ved det ikke, har ikke haft mulighed for at spørge, idet jeg kun var fire år, da han døde.

Han har uden tvivl suget al den viden til sig, som var muligt. Poesibogen vidner om et godt kammeratskab og nogle få meget gode venner.

Et hurtigt blik på elevbilledet viser en flok mørkkledte, alvorlige mennesker; men en indgående betragtning af hvert enkelt ansigt giver et helt andet, meget fascinerende indtryk. Der er alvorlige ansigter. Ansigter, der lyser af glæde. Åbne ansigter. Lukkede ansigter. Ansigter, der fortæller om ungdommeligt »gå-på-mod«. Ansigter, der bærer præg af beslutsomhed og erfaringer.

Der er desværre ikke navne på billedet, så det er ikke muligt at sætte poesibogens hilser i relation til portrætterne, hvilket kunne have været spændende.

Alle disse mennesker har nu skrevet historie, kendt af få, ukendt af mange; men alle har

de på en eller anden måde sat spor. Mange af deres efterkommere har sikkert været elever på Nr. Nissum Højskole eller Efterskole. For min faders vedkommende gælder det tre børn og flere børnebørn.

Jeg vil ønske, at skolen langt ud i fremtiden

stadig må få mulighed for og lykke til at give unge et igangsættende skub, en vid horisont og en ballast, der kan bære i alle livets omskiftelser.

Gud velsigne Nr. Nissum Efterskole dertil.

Marie Abildtrup, årg. 1939

Forkortet referat fra repræsentantskabsmødet

d. 21. marts 1987

(ref. Gunnar B. Jensen)

Formanden bød velkommen og indledte med en andagt.

Bestyrelsen foreslog som dirigent Henning Sørensen, og han blev valgt.

Beretning v/formanden

Bestyrelsesarbejdet har i det forløbne år været overkommeligt. Praktiske opgaver mest, men også ansættelse af nye medarbejdere. 2 nye lærere: Anne Harslund og Jens Krogshede samt en pedelassistent, Kristian Hald Christensen. Velkommen også i skolens repræsentantskabs- og vennekreds.

Her skal også lyde en tak til de 2, som rejste: Hanne og Svend Åge Møller Kristensen. Værdifuld indsats for skolen gennem en lang årække – undervisning/elevsamvær/kolleger og kontor/administration. Tillige også anstrengelser for at vise skolens ansigt udadtil (vennekreds/M og Ks forbundscamp). Til lykke med gerningen som lederpar på Rydhave.

Mange emner kunne tages frem fra bestyrelsesside, men det kan også gøres af forstanderen i hans beretning, af Erling Agergaard vedr. elevforeningen, Poul Jeppesen ang. jubilæet. Men emnerne er behandlet af bestyrelsen og dets forskellige udvalg. Vedr. jubilæet er der nedsat et udvalg, som repræsenterer bestyrelsen/repræsentantskabet og skolen (første møde d. 10.12.86). Vi vil på dagsordenens

punkter 9, 12 og 13 høre nærmere om arbejdet. Jeg vil derfor bruge min taletid til at belyse 3 områder:

1. IM og skolerne
2. Principielle betragtninger over bestyrelsens opgaver
3. Højskoletanken på Nr. Nissum Høj- og Efterskole.

IM og skolerne

En kendt sag, at der har været en del uro i IM. Især omkring hovedbestyrelsens indbyrdes forhold (m. udtrædelse af 3 medlemmer, formandsskifte m.v.) – og i forholdet mellem IM-h og IM-samfundene. Det har også haft betydning for IM-hovedbestyrelsen og de frie Høj- og Efterskoler med tilknytning til IM og KFUM og K.

På et vist tidspunkt (sommeren 1985) tog skolerne initiativ til en henvendelse fra forstandere og formænd til IM-h. Det skyldtes væsentligst rumlerierne omkring den daværende formands, provst Ørum Jørgensens holdning vedr. kvindelige præster. I skolernes henvendelse, som havde karakter af et åbent brev, sagde skolerne til IM, at hvis Ø.J. blev tvunget til at forlade formandsposten p.g.a. sit

syn på kvindelige præster, følte skolerne ikke mere dens synspunkter repræsenteret.

Vi har i bestyrelsen drøftet, om NNE skulle markere sig mere end tilfældet har været – men har haft det synspunkt, at da bestyrelsen ikke vælges eller godkendes af IM-h (men af jer), så ændrer vi ikke kursen. Et bestyrelsesmedlem mente, at vores valgmetode også ville være brugbar for valg til IM-h. Privat kan vi markere os, som det individuelt skønnes rigtigt. Den 8. sept. blev forstanderparret Gerda og Niels Braad sammen med mig viteret til Fredericia til en præsentation og samtale med IM-h. Det forløb meget fredeligt. I sommer samles IM-skolerne d. 25.-27. juni til årsmøde her på vores skole. Så kan vi fortsætte samtalen vi skoler indbyrdes.

IM har taget visse skridt til bilæggelse af stridighederne: Møder mellem IM-h og skolerne, årligt møde med kredsformænd samt samfundslederkurser, nedsættelse af et »samtaleudvalg« til skolerne (4 mand) – jeg med, og udvalg til prøvelse af nye valgmetoder kontra selvsuppleringsprincippet (afvist i skr. 11/11-86).

En bestyrelses opgaver

I 1984 nedsatte »Foreningen af frie Ungdoms- og Efterskoler« et udvalg som fik til opgave at udarbejde nogle retningslinjer for, hvordan en skoles bestyrelse bør arbejde. Det blev til et lille skrift »Bestyrelsens opgaver og ansvar« – et værktøj for bestyrelsesmedlemmer. Heri opregnes en del særligt vigtige områder, som jeg kan tilslutte mig – og derfor vil jeg læse fra vore »arbejdsopgaver«.

Her vil jeg pege på nogle af de nævnte områder – nogle af særlig vigtig karakter:

»Bestyrelsen skal påse, at skolen ledes i overensstemmelse med sit formål«.

– Her stilles krav til fingerspidsfornemmelser. Hvis skolens formål blot lyder, som hos f.eks. Efterskoleforeningens formands skole, Flakkebjerg Efterskole: »Det er skolens formål at drive efterskole efter bestemmelserne i lov om folkehøjskoler, landbrugsskoler, hus-

holdnings- og efterskoler« – så er det en let bestyrelsestjans.

Det lyder som vor skoles indledende formålsparagraf: Dens formål er, inden for rammerne af lov nr. 259 af 4. juni 1970, at drive en høj- og efterskole. Men vi har jo for tiden svært ved at opfylde den alligevel, grundet ordet *og*. Men desuden er der jo tilføjet vort formål et idégrundlag: *Læs paragraf 2. Rent bortset fra, at ingen synes at vide, hvordan man i 100-året for skolens oprettelse skal vække og nære et sundt og oprigtigt kristenliv på evangelisk/bibelsk grund og give nyttige kundskaber og praktiske færdigheder (andre end i 1887!) ved samtale og selvarbejde at gøre eleverne til målbevidste, dygtige og aktive mennesker, som vil vedgå og videregive vor kristne arv!*«

Det sidste er meget vanskeligere at vurdere for bestyrelsen end det første – også om skolen ledes i overensstemmelse med sit formål. Lætere ville det være, om vi kunne granske hjertener og nyrer hos medarbejdere. Men da det er en umulighed, både for dem og for os, så er det nødvendigt for bestyrelsesmedlemmerne at løse dens opgave ved hjælp af åbenhed, tillid, omtale og levende vekselvirkning bestyrelse og medarbejdere imellem. Kun ved at kende hinanden, ved samtale om de åndelige og ide-mæssige forudsætninger for skolen, kan denne opgave løses.

Og det samme gælder for vores omgangskreds, for skolens omegn, by og land, for repræsentantskabet og forældre kredsen. Vi må ved samvær og samtale hele tiden give udtryk for vor fælles opfattelse af, hvad vi vil med vor skole – og hvordan vi i praksis udmønter skolens formål og hensigt i vor tid over for tidens unge, deres hjem og familie – og den verden, de skal videreføre.

Nu er vi alle travlt optagne mennesker, men det er bestyrelsen en glæde at se, at det – som her er forsøgt formuleret – deles med os af skolens folk: Der gøres et stort arbejde fra jeres side, og det siger vi tak for – I har indbudt os til fællesaftener med jer, til debataftener, til foredrag, musikoplevelser, skolestart, julefest og

afslutninger. Vi synes, at forstanderparret Braad har vist en god formidlende rolle i forbindelse med skabelsen af harmoni mellem repræsentantskabets, bestyrelsens og lærernes opfattelse af, hvad NN Høj- og Efterskole skal stå for. Der er givet os klare signaler om, hvad der sker på skolen og hvorfor – og det har lettet vort arbejde og skaber trykthed imellem os i vore fælles bestræbelser og mål.

Højskoletanken på Nr. Nissum

Den tidl. formand, Karl Emil Sørensen, gav ved sin fratræden udtryk for optimisme i spørgsmålet om genoprettelse af højskoleafdelingen. I bestyrelsen ved vi, at det er et stort ønske hos nogle i R.

Da efterskolen i de senere år, elevmæssigt, voksede sig stor og stærk, – og da forsøgene på at fortsætte højskolen samtidig tærede på kræfterne i medarbejderskaren – blev det bestyrelsens linje at udbygge og modernisere efterskolen, så den bygningsmæssigt kom på højde med de krav, som elevgrundlaget (efterskoleelever) reelt var blevet til. Lærerstaben var ligeledes udbygget primært med sigte på efterskolen. Denne holdning har vi fastholdt – og dog ikke villet slippe tanken om, ved gunstig lejlighed, at tage højskolen op igen.

Vi har så forsøgt at holde højskolen på »vågeblus« – gennem vinterkurset for tidl. elever og ældre. Dette kursus er efterhånden blevet et forårskursus, og ender nok som sommerkursus (gr. ministeriets krav). Også KFUM og Ks idrætsforbunds-camp har vi set som et højskolekursus, og fra skolens side vedgår vi traditionens magt og dens mulighed (både for en evt. oprettelse af højskole, og for efterskolen) ved at bevare og udbygge kontakten med de tidl. elever, som jo også er tidl. højskoleelever.

Vi mener, at alt dette kan tjene til at holde højskolens »vågeblus« levende, en tid endnu. Alt dette er grundigt drøftet og foreholdt ansøjerne til forstanderstillingen, da den sidst blev besat.

Men når det er sagt, må vi også tilføje, at det efter bestyrelsens mening ikke er tilrådeligt at

oprette højskole nu, selv i jubilæumsåret. Statistik og elevantal på højskolerne, også IM-skoler, taler tydeligt herom.

Og så er der alligevel et men: Og det kan jeg nævne nu, fordi det har været offentliggjort i dagspressen. I Nr. Nissum er der planer om at bygge et plejecenter til afløsning af det nuv. plejehjem, vores nabo »Elmely«. Hvis det i overskuelig fremtid bliver muligt for skolen at erhverve denne bygning, så bør vi gå ind i realitetsforhandlinger om køb med henblik på genåbning af højskolen.

Det vil formodentligt blive økonomisk overkommeligt, og vi vil ikke dermed spille for højt et spil. Går det galt, kan det inddrages i efterskolevirksomheden – og det er min mening, at vi er moralsk forpligtet til at støtte en ny højskole med de midler, som vil være nødvendige. Og vi kan bære det – som man i sin tid hjalp landbrugsskolen i gang.

En højskole vil i så fald, også elevtalsmæssigt, være en god begynderstørrelsesorden. Men vi ved ikke meget endnu – blot kan vi i bestyrelsen sige, at vi vil følge udviklingen nøje. Det er vort håb, at det vil lykkes, og at det kan blive til glæde for mange.

Der var ingen kommentarer til formandens beretning, som herefter blev godkendt.

Regnskabet v/ revisor Ravn

Regnskabet har fået en normal revisionspåtegning. Indtægterne i det forløbne år er på 8.726.895 og udgifterne er på 8.694.397, hvilket giver et regnskabsmæssigt resultat på 32.498. Dette resultat plus henlæggelser er væsentligt mindre end tidligere år, hvilket skyldes, at der er brugt ca. 1 mill. ekstra på kontoen til vedligeholdelse af bygninger, idet pengene er brugt til renovering af elevværelser i den gamle hovedfløj, nye værelser i loftetagen over køkkenet, toilet og badeforhold de samme steder.

Valg til bestyrelsen

Erling Glad, Henning Sørensen og Jørgen Moosgaard genvalgte til bestyrelsen uden modkandidater.

Foto: Løkke Skolefoto

Valg af 2 suppleanter

Repræsentantskabet foreslog Inge Lisbeth Dahl og Frede Sørensen. De valgtes i den rækkefølge, som de var foreslået, uden afstemning – altså Inge Lisbeth Dahl 1. supp. og Frede Sørensen 2. supp.

Aktuelt fra skolen ved forstanderen

Aktuelt fra skolen v/forstanderen står der som overskrift for dette punkt, og med det samme kan man spørge sig selv: hvor meget mon man ønsker at høre – for der kan jo fortælles meget om et helt år på en efterskole – og det er jo et helt år siden, vi sidst var samlet. Jeg valgte i forberedelsen at se i skolens fundats under repræsentantskabet og læste alle repræsentantskabets opgaver igennem. Et enkelt punkt lyder således:

Repræsentantskabets opgaver er at medvirke til at skaffe nye elever til skolen:

Lad dette punkt være det første under aktuelt fra skolen. I har gjort og gør jeres arbejde godt. Skolen har i dag 122 elever og 122 har tilmeldt sig og sagt ja til det kommende skoleår. Det er efterhånden en sjælden dag, der ikke kommer henvendelse om optagelse på skolen, men ser vi på fødselstallene på landsplan, kan det ikke undre nogen, om en nedgang i elevtallet er på vej. I 1987 er der 367.000 mennesker i 14-18 års alderen. I år 2000 – altså om 13 år er samme gruppe faldet til 263.000 – altså en nedgang på ca. 100.000 mennesker. I perioden siden 1972 er antallet af efterskoler vokset fra 102 til 187.

Skolen er i årets løb udlejet eller udlånt til forskellige arrangementer, hvoraf skolens egne elever har mulighed for at deltage i de fleste. – Herskal bl.a. nævnes vores forårskursus, som igen i år er fuldttegnet. Fra 1988 bliver kurset sikkert flyttet til en gang i sommerferien, da vi ikke har mulighed for at frigøre skolen, mens eleverne er her. Lovgivningen forlanger, at elever i erhvervspraktik skal bo på skolen.

KFUM-idræt lægger beslag på skolen i påskeferien samt 2 uger i sommerferien.

IM og KFUM og K samt DMS har skolen

nogle aftener om året. Flere af disse aftener er mange af vore elever glade for at deltage i.

Den almindelige hverdag foregår i store træk på flg. måde: Eleverne vækkes 6,50. Min kone og jeg har vagten fra kl. 7-8. Der spises morgenmad kl. 7,20, hvorefter der holdes morgenandagt. Kl. 8,05-17,40 er der undervisning – om lørdagen til kl. 12. Om aftenen er der andagt fra kl. 19,10-19,30, som på skift holdes af en af lærerne, som er inddelt i vagthold på tre personer.

Kl. 19,30 kan man se TV-avis eller gå på værelset, hvor alle skal opholde sig i lektietimen indtil kl. 20,45. Resten af aftenen arrangeres der forskelligt efter elevernes ønske.

Hertil kommer de mange specialiteter, der har krydret hverdagen.

Vi har også haft travlt med restaurering forskellige steder. Den gamle drengegang har fået nye vinduer og døre samt ny vægbeklædning. Desuden er der lavet nye bade- og vaskerum, ligesom der også er lavet nogle nye drengeværelser oven på køkkenet, hvor Bjarne pedel før boede. Han er flyttet ned i lejligheden ved siden af vinterhaven. Haveanlægget blev sidste forår tilført en hel del nye planter, ligesom der også blev beskåret gamle buske og træer samt lavet nye bede i plænen. Nord for skolen prøver vi på at få skabt læ for nordvestvinden.

Til slut vil jeg gerne sige tak for den opbakning, vi mærker, der finder sted rundt i landsdelen. Det er en værdifuld og uvurderlig støtte for skolen i sin helhed.

Indkomne forslag

Under punktet lå der et forslag fra sidste års møde. Forslaget lyder: »Der kan vælges 2 repræsentanter fra hvert elevhold. Her betragtes et elevhold som de elever, der forlader skolen hvert år«. (De seneste år er der valgt 1 repræsentant fra hvert år, da der kun er efterskole på skolen). Forslaget gav anledning til kommentarer.

Herefter blev der stemt om forslaget som blev vedtaget med over 3/4 majoritet. Forslaget genfremsattes til næste års repræsentant-

skabsmøde, hvor det også skal godkendes for at blive endelig vedtaget.

Elevforeningen v/Erling Agergaard

Erling Agergaard kommenterede under henvisning til regnskabet i elevbladets februar-nummer overskuddet i elevforeningen. Resultatet er fremkommet som renter af bankbogen. Elevbladet har ikke kunnet hvile i sig selv. Bladet har sidste år været på 120 sider. Det største endnu. Det koster selvfølgelig penge med mange sider; men der bruges også mange penge på at sende rykkerskrivelser ud.

EA kom med en opfordring til alle om at betale, også repræsentanter. Han nævnte også, at skolen nu modtager et mindre oplag end tidligere til gratis uddeling.

Vi har ca. 1700 medlemmer, heraf har de 647 indtil dato betalt kr. 63,17 gennemsnitlig. Det er et meget pænt resultat på nuværende tidspunkt.

Orientering om 100-års jubilæum

v/Poul Jeppesen

Vi har det seneste års tid holdt utallige møder i bestræbelserne på at grave i skolens historie. Maj-juni skal bruges til at finde billedstof og andet udstyr. 1. juli skulle bogen ligge klar hos bogtrykkeren, som så har tiden indtil ca. 1. okt., hvor bogen skulle være helt klar.

Vi har i arbejdet fået en utrolig lang kildeliste. Vi kom også i vores søgen til seminariet, hvor vi fandt en gammel forhandlingsprotokol på 129 sider fra tiden med både højskole og seminarium. Disse sider er blevet kopieret og indbundet. Et meget stort arbejde har ligget i at finde ud af de 240 lærere, der har været ansat ved skolen. Hvad lavede de før og efter? Hvilken uddannelse havde de? osv.

Bogen er skrevet med henblik på tidligere og kommende elever, men også andre højskoleinteresserede kan få glæde af bogen.

Udvalget vil gerne indstille, at bogen udsendes til alle medlemmer evt. med et girokort. Nu da vi har set skolens flotte regnskab, må det kunne lade sig gøre.

At være

Det er ikke så få gange, at vores ældste dreng i en stille stund har stillet os det spørgsmål: »Hvorfor er jeg egentlig mig?«

Selv om vi nok har været klar over, hvor han ville hen med spørgsmålet, har anet dybden i de spæde forestillinger og måske også anet, hvorfor han har stillet spørgsmålet, har vi på den ene side også følt, hvor svært det er at give en bare foreløbig forklaring, måske på den anden side spekuleret over, om det nu engang er sundt at tænke og gruble i de baner. »Hvorfor er jeg mig?«

Ved nærmere eftertanke er jeg overhovedet ikke i tvivl om, at spørgsmålet ikke bare er sundt, det er livsvigtigt på mange måder. Voksne skal forsøge at tænke i de baner, derfor har vi så godt af at blive stillet det spørgsmål. Vi har næppe gjort os overvejelser omkring spændvidden i ordet »er« eller »at være«. Vi ser alt for nøgternt og entydigt på det. Hvad er du? Ja, straks forbinder man spørgsmålet med arbejde og job. Vi har ofte ikke større fantasi, end at vi karakteriserer hinanden udelukkende gennem en persons arbejde.

I et Anders And-blad ironiseres der netop over dette: Ved en klog mands mellemværende og ved hjælp af nogle tegn indgraveret i Fedtmules selespænde, udleder Minnie Mouse, at Fedtmule er af adelig afstamning: »Tænk bare, Fedtmule! Du er måske en adelsmand!« Hvortil Fedtmule spørger: »Er det lige så fint som at være brandmand?« – Nej, værensproblemet er ikke så overfladisk!

Sidste fredag hørte jeg et tilfældigt udpluk af et radioprogram med en ældre mand. Journalistens obligatoriske spørgsmål lød da også denne gang: »Hvad får du så tiden til at gå med?« Det svar han fik, er faktisk grundlaget for hele dette indlæg: »Lige nu lytter jeg til fuglene, – det kunne være, at man kunne lære om livet og kærligheden ved at lytte til dem!« Hvad særligt er der da i det svar? Jo, det giver en indfaldsvinkel til forståelsen af grundlaget i

hele værensopfattelsen, sagt med andre ord, han rammer en nerve i den fundamentale opfattelse af ordet *livsfilosofi*: Leve tilværelsen i bevidstheden om, at vi kun er noget i kraft af vore omgivelser. Forstå opgaven, som vore omgivelser konstant stiller os, forstå og se, når omgivelserne bevæger os, og, som det allersværeste, udvikle den evne til selv at kunne blive bevæget. Kan man det, vil man føle og finde sig selv, være som noget, man må være. Eller som Grundtvig udtrykker det i forbindelse med højskolens og efterskolens opgave: »at oplyse om det liv, der forefindes og gøre det brugbare«. Det er sikkert klart for enhver, at det materialistiske, overfladiske samfund (som vi snart gennem mange år har taget aktivt del i) danner fjenden til alt det her. Det samfund forsøger stædigt at danne en forbindelseslinie til det, der udelukkende ligger fremad og foran os, og det tør ikke lade os stoppe op for at føle og se. Vi har et udgangspunkt i kulturen, men hvor ofte ender det ikke med det modsatte!?

Jeg har ikke spor imod, hvis én og anden kunne bruge alt det her til en samlet tolkning af Fr. Paludan-Müllers store romanværk »Adam Homo«, for det er faktisk den bog, jeg hele tiden har haft i baghovedet, og som jeg her vil prøve at give eksempler fra til dokumenta-

tion af de tanker, jeg har forsøgt at skitsere. En dag får den lille dreng, Adam, den opgave af sin far, pastor Homo, at forklare, hvad det vil sige at være:

»Den mindste Deel af Hjælpeverbet *være*, ak, som hans Fader gav ham at lære.«

Vi mærker smerten hos den lille dreng, det er et svært spørgsmål, og hvad er da mere naturligt, end at gå til ens mor. Hun må da kunne hjælpe: »O, Moder! Sig mig, hvad er det at være?«

De to går sammen ned i haven. Hun gør ham opmærksom på dyrelivet, først fuglene:

»For sine Unger, for de bitte Dyr!

At synge, flyve, deres Unger nære,

Det, Adam! Kalde Fuglene at *være!*«

dernæst sneglen:

»Og ser du den sørte Snegl ...

Naar den sig glæder, mens den Føde nyder.

Og Solen skinner på dens krumme Ryg.

Da siger den, men du kan ei det høre:

At *være*, er i Solskin sig at røre!«

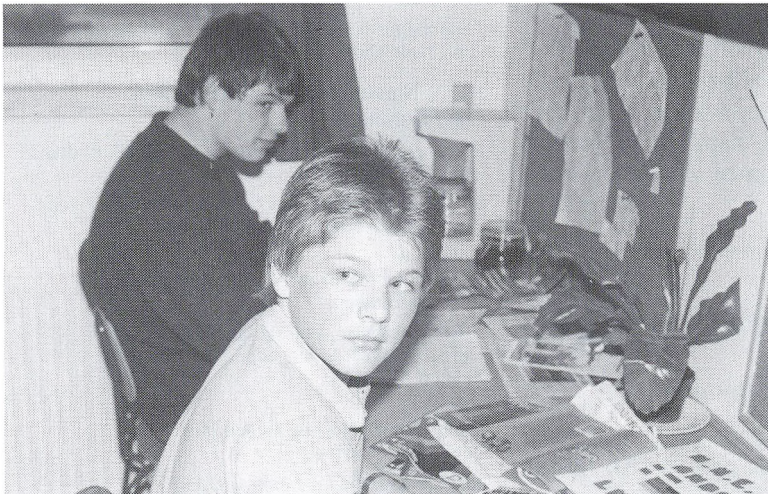
og hvis træerne kunne tale, og hvis blomsterne havde mund, da ville de sige:

»At *være*, er at staa i grønne Lunde,

Og skyde Blomsterknopper Par ved Par,

Og slynge Grene ud som lange Arme,

Og have nok af Regn og nok af Varme.«

»Der skrives turrapport«. (Foto: Bertel 10b.)

Drengen aner nok nogle af dydenes i moderens forklaringer, men stiller sig ikke helt tilfreds, han mangler nok en dimension, så han beder endnu engang moderen forklare, hvad det er at være, og der får vi på en utrolig smuk måde den menneskelige dimension med ind i problematikken!

»Ved jeg det selv, hun hvisked' halvt i Løn,
Hvorpå, bevæget mildt af Modervarmen,
Hun løfted' fra Jorden op sin Søn
Og trykked' ham med disse Ord til Barmen:
Naar dig, min lille Dreng, jeg har på Armen,
Og beder i den samme Stund en Bøn
For dig og for mig selv og mine Kære,
Da bedst jeg føler, hvad det er at være«.

Den ballast, som moderen her giver drengen med på vej, at tænke på andre gennem bønnen, burde give udgangspunktet for Adams videre tankeverden, men hvad sker? Adam = menneske falder for materialismens og karrierens selvoptagethed, afskærer kærligheden og kulturgrundlaget, som kunne give ham forståelsen af at forholde sig til og leve tilværelsen. Der er derfor god grund til at tage det spørgsmål alvorligt: »Hvorfor er jeg mig?« Vores opgave består i at bearbejde svaret, gøre os svaret klart faktisk hvert sekund, vi lever, ellers ender vi som en Adam Homo, der fortrængte sin mors lærdom og ville ende som en »adelsmand«.

Erling A.

Adresseforandringer

- 24-25 Kristian Grønne, Hornshøjvej 3,
7500 Holstebro.
1926 Marie Pedersen, Kisumvej 17, 7800 Skive.
40-41 Søren Bach, Grønningen 3¹, 7700 Thisted.
1958 Ellen Lauritsen, Ingemannsvej 23,
8850 Bjerringbro.

- 66-70 Love Hornstrup, Postboks 1156,
7500 Holstebro.
1976 Keld Utoft Andreassen, Egmont Højskole,
Villavej 25, Hou, 8300 Odder.
78-80 Jan M. Andersen, Silkeborgvej 196, 2.th.,
8000 Århus C.
80-81 Bodil V. Østerby, Jeppe Åkjærs Vej 13,
7182 Bredsten.
80-82 Helle Skov Bertelsen, Blindgade 9, 1. tv.,
Tvingstrup, 8700 Horsens.
81-83 Dorthe Schriver, Kildehøj 61, Gjellerup,
7400 Herning.
81-83 Kirsten Østerby, Anemonevej 17,
7800 Skive.
81-83 Dorthe B. Pedersen, Godthåbsvej 4, st.,
7500 Holstebro.
81-83 Ruth Klausholt, Skivevej 50,
7830 Vinderup.
82-84 Tina Majlund, Broagervej 56,
7500 Holstebro.
Ole Iversen, Seminarievej 101, Nr. Nissum,
7620 Lemvig.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07 89 1004
Elevernes tlf. 07 89 1107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen januar og august.

Stof til elevbladet bedes tilsendt redaktionen senest den 27. i måneden forud.

Redaktion:

Niels og Gerda Braad, Erling Agergaard,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon 07 89 1431

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07 89 1004

Elevforeningens gironummer: 803 62 33

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer